

LA PUBLICITAT

AVUI: NÚM. 17.365 — PREU: 10 CENTIMS

BARCELONA, DIMARTS, 20 DE NOVEMBRE DE 1929

REDACCIÓ: ADMINISTRACIÓ, PLÇA DE CATALUNYA, 3. — TELÈFON 10016

TALLERS D'IMPRESSA: GARRIGUERAS, 11 i 13. — TELÈFON 10007

Constitueix un veritable cedoniment l'exposició del cèlebre pintor Valenti Zubiaurre, que celebra aquests dies a la SALA PARES

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Au, ara un parentostre a l'Angel de la Guarda, perquè et guardi... I doncs, què faràs tu, entre tant?

FULL DE DIETARI

LA HIGIENE MENTAL I L'ECONOMIA

De sobretot, al Rotary Club, el doctor Mira va fer ahir una aguda dissertació sobre els problemes de la higiene mental. Els nostres homes de negocis varen sentir una vegada més, però amb més autoritat que altres vegades, l'avis caritatiu: "Treballem massa, treballem desordenadament; som com un maquinista que no coneix les possibilitats de la seva màquina. La neurastènia us opia. No alterneu el treball amb el repòs. No demaneu al cervell esforços que no pot complir..." Els homes de negocis que escolten aquesta admonició varen emmudir, preocupats. Jo vaig tornar a prendre en consideració aquest problema que se'm presenta sovint com una fantasia familiar.

El doctor Mira té raó, sens dubte. De la comparança d'un home de negocis o un professional anglès, amb un home de negocis o un professional sud-americà sempre es dedueix el mateix contrast: la calma i l'eficiència del primer davant la nerviositat i el migraiment del segon.

Jo també m'he inclinat durant força temps a carregar tota la culpa d'aquesta inferioritat a un defecte psíquic. Però a mesura que passen els anys i les experiències, modifiqui una mica el meu punt de vista. Hi ha, no cal repetir-ho, una diferència de temperament que inclina l'anglès a cercar la felicitat—Nietzsche deia que era l'únic home que realment hi aspirava—mentre que els nostres conciudadans a embriagar-se de feina i a perdre el self-control. Això no es pot discutir; no hi ha sinó mirar el post exterior de l'un i de l'altre, sentir-los parlar, veure'ls com fumen, per restar convençut de la diferència.

Però, de més a més, hi ha, al meu entendre, el factor econòmic. Molts de nosaltres no treballem frenèticament per gust, ni tan sols per ambició, sinó per necessitat. I en dir necessitat no em refereixo, és clar, a la satisfacció de les fregures elementals de l'home, sinó a aquella quota de benestar i fins de luxe que exigeix un civilitzat mitjà.

L'anglès se'n va a jugar al golf, el disabte, plega amb inflexible regularitat a l'hora fixada, treballa amb mètode i sense angúnies, perquè té a sota un país ric i enorme. Els seus són suficients; les tarifes dels professionals, remuneradores; la jerarquia funciona bé; permet té els elements que li calen... Hi ha en el conjunt una regularitat que no és possible en les nostres latituds, on la qualitat, per manca de cultura, no té el preu que li correspon i on un cert nivell sols es manté a còpia d'una feina voluminosa.

Resum: som individuals, manquem de geni corporatiu, desconecem les possibilitats del nostre cervell, no sabem descansar... Però, de més a més, i per damunt de tot, som col·lectivament pobres.

CARLES SOLDEVILA

Un avió perdut en el gel

Nome (Alaska), 19.—S'ha sabut que l'aeroplà pilotat pel tinent Eielson que anava en socors d'uns naufrages perduts en els gels, hagué d'aterrar a causa d'una avaria, quan transpassava a alguns dels naufrages salvats.

Immediatament sortí un trineu arrastrat per gossos, però la tempesta és tan forta que no pot obrir-se pas. Altres avions es preparen a sortir en socors d'Eielson el qual havia pilotat l'aeroplà de Wilkins quan volaren per damunt del Pol.

Lindbergh ha resultat lesionat en efectuar un aterratge

París, 19.—El diari "Paris Midi" publica un despatx de Nova York en el qual es diu que en efectuar Lindbergh un aterratge forçat ha sofert una ferida en un muscle.

amantens no tan sols a apropiarsen-se per la força del dòlar i la traça dels agents elgistes, sinó a protegir i encoratjar les mes esbaldores temptatives de creació de noves expressions artístiques i de reflexos inèdits de les modernes sensibilitats.

Tot això no sé si convencerà a ningú, però a mi em sembla que demostra amb la freda precisió dels fets quotidians, la urgència real d'aquesta unió de tots els Estats d'Europa en una Societat econòmica, o encara millor, en una Federació ampla i cordial, sense cap idea agressiva envers el continent transatlàntic, però apta per a defensar-se de l'envidiosa onada de l'or i la tècnica americana.

Salvant sempre, naturalment, les inevitables conseqüències que per al nostre particularisme ètnic pot der un canvi d'una naturalesa tan transcendental que, no gens menys, no crec que fossin altrament que beneficioses.

RAVEL TASSIS I MARCA

La Catalunya seca

La lluita per l'aigua

En un hostal de Bujaralot, en els Monegros, un dia que hi érem parà un auto i el xofer demanà aigua per al radiador que se li escalfava. L'hostaler, un xic malhumorat, li féu de resposta: —Demaneu-me vi, que us en donaré; però no em demaneu aigua ni pagant-la! Aquesta sortida ens féu recordar el cas esmentat pel geògraf francès Elisée Reclus, d'aquestes mateixes terres, que nosaltres no hem pogut comprovar encara, que hi ha cases vermellenques degut a què el morter per a bastir-les fou pastat amb vi per manca d'aigua.

Els dos casos sintetitzen a quins extrems arriba la fretura d'aigua en les contrades ebreques. Malgrat de les angúnies d'aquestes caresties periòdiques, normals, amb les conseqüents pèrdues de collites, ja hem vist com la gent s'aferra a la terra i que si les males anyades la forcen a emigrar, en canvi amb les bones torna, perquè les terres són fèrtils quan les pluges vénen a fecundar-les. Aleshores els caplets fructífers uberrims, i és aquesta contingència favorable, que s'escau de tant en tant, la que atrau els homes al terròs, la que els fa arriscar la lleu, que sovint s'han de treure del pa que mengen i dels jornals, sempre amb l'esperança de fer una bona anyada. No vol dir pas que amb els anys i vint anys que les migracions comporten els pobles no perdin veïns; però el percentatge de des poblament que en resulta no és pas privatiu de la Catalunya seca, sinó de totes les nostres comarques camperoles i muntanyenques; és el fenomen mundial de l'atracció de les grans urbs i de les concentracions industrials sobre les regions foranes. L'home d'aquesta Conca de l'Ebre "instintivament" a la terra perquè la ven bona malgrat de passar anyades sense llevar-li collita; sap prou bé que és l'aigua del cel la que falta. Plantat sobre la terra assegada, veu com els núvols passen en va, sent els raigs de foc d'un sol que crema, dia rera dia el cel blau metàl·lic, o bé a l'hivern ha de veure com la boira eixorca s'ajeu per depressions i planes. Contra el cel no hi pot res; però, en canvi, pot endegar les aigües dels rius que s'escorren infructuosos o bé captar les aigües que s'endinsen sota terra i pot també recollir les aigües pluvials en cisternes i basses.

La bassa a cel obert és una institució comunal característica d'aquestes comarques secaneres (Les Garrigues; Terralta); fins ara ha servit per a guardar l'aigua de beure i d'ús domèstic. Tots els pobles no situats prop d'un corrent fluvial tenen la seva; quan en tenen dues, una d'elles serveix per a abeurar les besties. El que hi ha és que amb les llargues seques basses i cisternes també s'acabaven i aleshores cal anar a buscar l'aigua al riu més proper. A Bujaralot, de què parlàvem suara, hi ha qui té el negoci de llogar carro-botes per anar a cercar aigua a l'Ebre, a sis hores de distància; en la Ribera han d'omplir ben sovint les cisternes casolanes amb aigua del mateix riu.

La utilització de bones recollides d'aigua de pluja és sens dubte tan vella com el poblament. En el poblat ibèric de Sant Antoni, a Calaceit, estudiat per la Secció de Prehistòria de l'Institut d'Estudis Catalans, hom pot veure-li la bassa que abastexia d'aigua aquell veïnat, anterior de dos segles a l'Era cristiana. Des d'ella s'albira a l'entrada de la població actual la bassa d'ara, ben obrada, però fent la mateixa servitud que la d'aquells tancs protohistòrics. La coincidència de les dues basses utilitzades amb 2.000 anys de diferència, prova, contra el que sovint s'ha dit i s'ha oregut, que el clima d'aquestes terres no ha variat dins els temps prehistòrics; de consegüent, l'aspecte csteper hi ha predominat sempre. Així que la lluita per l'aigua en aquestes terres ha estat de tot temps la lluita per la vida.

Avui tots els pobles tenen, o s'apressen a tenir, aigua viva, malgrat de la resistència dels veïns que no volen deixar de beure aigua de bassa, perquè la de mina la troben "flui-xa i no els prova". Les majors dificultats, però, són, sobretot, d'ordre tècnic i econòmic a causa d'haver de captar aigües poc abundants, i sovint intermitents, situades a molta distància. Gandesa, amb tot i la seva impopulàcia, puix que compta amb 3.328 habitants i és un centre mercantil de rodalia, no ha pogut recollir plenament el problema de les aigües públiques, perquè les secades li esgoten les fonts i ha de recórrer a l'aigua embassada per al bestiar i els quefers casolans. En la passada primavera, a causa de l'eixut persistent, l'ajuntament hagué de tancar l'aigua i taxar-la a 30 litres per família.

Aquest any per l'aigua viva i potable és una lluita d'ara; el delit

COMENTARI

Un vell clíxé

El clíxé, tan ben fet com desagradable, de "La nit catalana", de Morand, corre món i es deforma. Ja hem comentat altres vegades les versions que en donaren Montherland i Carco. Ara és un italià, Adriano Grande, el que descriu, a les pàgines de "La Fiera Letteraria", el pintoresc aiguabarreig confinat entre la Rambla i Montjuïc. Què volen! Costarà de desfer aquella imatge, cara als literats fàcils, on la febre industrial, un sensualisme tèrbol de rebuig i unes guspires d'inconformisme paralista il·lustren el nom de Barcelona. El clíxé, també ho he dit altres vegades, em sembla, és parcial, sense dubte, però merescut.

Adriano Grande s'ha entossudit a trobar a Barcelona l'andalus de Musset. Encara. Vora les parades de flors de la Rambla, ha espilat endebades el pas de Carmen, i per trobar-ne, enc que només fos un vague retrat, li ha calgut endinsar-se en el barri xinès. Aquest barri havia estat, segons creu el senyor Grande, verament xinès. "Poc a poc—acelareix—ha adevingut el refugi dels detritus humans, de quatre o cinc races." Aquesta nota d'uridició amb què comença l'article no decau pas fins al final. Com ha d'estranyar-nos, doncs, la transcripció d'una estrofa cantada al "Poble Espanyol" de l'Exposició: "Lo más malo de todos los males—es sufrir un desamor en la cara... etc." I per què no hem d'admirar la paciència amb què el senyor Grande ha pogut recollir aquesta inscripció en un cafè concert: "En caso incendio se prega público non perder serenidad"? El singular visitant creu saber, i ho afirma, que les dues passions dels barcelonins són el joc i la "corrida". I en el brogit d'una escena innoble, en un tuguri del Paral·lel, veu—i com li ha privaríem?—el per. què de les "sobtades i periòdiques revolucions catalanes".

Oh, inefable ingenuïtat! Oh, força puixant i màgica de l'idealisme! Calla que Barcelona fos així, i així l'ha vista l'adalerat italià. Un "barri xinès", on la misèria de "quatre o cinc races" conviu, li ha deixat entrellucar, a la fi, el paradís de les dansarines i dels torejadors, de l'amor tràgic, que les nostres avingudes modernes s'obstinaven a fer oblidar. Voldríem que el mateix interès que el cronista ha posat en aquesta singular recerca el posés—i no troben que escarria a una fulla d'informació literària?—a esbrinar si en un país tan pintoresc hi ha, potser, qui sap, un moviment intel·lectual.

T. G.

Fecunditat

L'atzar m'ha portat a llegir, quasi d'una manera simultània, les noves de la gran batalla del blat que prepara el senyor Mussolini, i la petita diatriba que en contra de l'obra d'Emili Zola ha escrit Jean Cassou. Per una i no pas rara associació d'idees, he regut que possiblement el que ha mort de Zola (la pinzellada gruixuda de l'estil, el realisme impressionant, la confabulació lírica i sentimental que sosté la bastida de les seves novel·les) no acaba de destruir el que queda d'una certa permanència argumental, que ho reviu ara l'imperi feixista. Hi ha vidències que no són pas sospitoses de recel. I potser Zola no es creuria defraudat si pogués presidir la febre italiana de trobar excel·lents adobs per a les seves terres, severs cultius per a un rendiment immillorable dels Regums, dels cereals, dels ferratges. Davant la infructuosa posteritat de les obres del famós escriptor francès, els lloables propòsits d'una nació que es prepara tant per a la guerra com per a la pau, és el que vincula la ideologia del resident de Medan, sinó que se la fa seva un país estranger, i en canvi és detractada, mal sigui amb una mira absolutament literària, pels seus congèneres.

No és pas això una paradoxa que posa en pugna dues èpoques, dos estats d'esperit antagònics; és més aviat una lluita entre contemporanis distints, al fons de la qual hi ha una diferència absoluta fantasmagòrica, o planejada al meu albir. Però aquesta diferència té un punt de realitat si apliquem contra els gustos literaris de la nova generació francesa una obra de Zola, que podria ésser "Fecunditat", per exemple, als exercicis agrícoles que amb munificència exemplar ve dictant l'italianíssim Duce.

Així és, en efecte. L'esperit romà novell, l'avatrer del qual es deu a la personal empena del senyor Mussolini transformant paulatinament els atàvics prejudicis de raça, cal saturar-lo d'un nodriment eficaç, enaltir-lo sota els auspicis d'un programa alimentari que tendeixi no pas al desmillorament, sinó que vigoritzi i fortifiqui la clàssica beutat italiana. La primera fase d'aplicar el tònic reconstituent ha estat l'acurat anàlisi dels esperits congènits, assimilant-los sense mescolances impures, destruint les possibles al·leacions, per obtenir una perfecta harmonia de conjunt, el sentit geomètric de la multitud, una línia compacta, un gruix de voluntats, crues columnes impertorbables de cosos resistents i àgils.

Ara aquest experiment li toca a la terra, la qual haurà de complir els manaments d'una producció superior i millorada. Selecció l'esperit ciutadà, cal seleccionar també les llavors. La terra i l'home han de tenir una mateixa finalitat d'elaboració. Han d'ésser fecunds. Així predicava Zola. I Mussolini ho comprova amb els seus propòsits, car sap prou bé que no és la fam el que salva els pobles. I ara hom pot veure que contra el lirisme d'antany, retòrica abundant produïda pel sistema intolerable de l'estetisme i de la teoria de l'art per l'art, s'aixeca, modest i gentil, el bri del blat novell, prometedor de revenja, brillant a la batalla futura, inèdit planter que curullarà el graner i mantindrà els homes no pas com el boll suspente, sinó igual a una garba de blat o com un feix dels lictors.—J. P. P.

En la seva desfallença els mostrem com s'escorrien arran del terme les aigües de l'Ebre i els exemplaritzàrem amb el gest ardit de Vinebre i Mora.

PAU VILA

Un vaixell amb foc a bord

Cartagena, 19.—Ha entrat en aquest port d'arribada forçosa, amb foc a bord, el vaixell alemany "Delia", el qual ve d'Hamburg amb un carregament de fusta i de cotó.

Així que ha quedat amarrat al moll s'han emprès els treballs necessaris per tal d'apagar el foc.

Aquest és el primer viatge que fa el vaixell.

—I ara no t'imagines que per haver trobat fena de vigilant de nit m'has de deixar tota la tarda sola a casa... (De "Candide")

La Propietat Industrial

Conferència del senyor Cabello Lapiedra en el Foment del Treball Nacional

Prèviament a la presentació del senyor president del Foment, senyor Lluís Bosch-Labrús, començà el senyor Cabello, cap del Registre de la Propietat Industrial, del Ministeri d'Economia, salutant a la Corporació que l'havia invitat, i fa present la satisfacció que li produïa el fet que per primera vegada a Espanya se celebrés un acte públic que s'ocupés de la Propietat Industrial.

Fou un cabò històric de la legislació espanyola, passant per la llei derogada l'any 1902 i el seu reglament de 1904, fins arribar al vigent Codi de 1929, precedint-lo el projecte discutit a l'Assemblea Nacional.

Defensa el sistema de concessió lliure, i estudia els inconvenients de l'examen previ, per no ésser garantia efectiva, cita les doctrines de Klosterman i altres autors, així com els beneficis resultats de patents en aquest país i estadístiques del percentatge d'anul·lacions pels tribunals en estats d'examen previ.

Respecte a la posada en pràctica, senyalà les orientacions regnants contràries a aquesta mesura, encara que assenyalant que en els països d'escàs coeficient industrial impliquen esperança per a noves instal·lacions.

Remarcà la importància de les marques, i història el seu desenvolupament a través dels temps, subratllà la valor de les marques col·lectives, senyalant les nacionals adoptades a Cuba, Dinamarca, Holanda i Suïssa, com a poderós element per augmentar el prestigi comercial en les exportacions, indicà haver estat el propi conferenciant qui havia pres la iniciativa a Espanya perquè s'implantés aquest distintiu, tal com se n'havia ocupat en els Congressos d'Ultramar.

Quant als models d'utilitat, recomanà l'encert de la nova llei, caracteritzant-la com a patentes de perfeccionament en l'aplicació, i cita diversos exemples demostratius de la importància que tindran en el progrés industrial.

Sobre la competència il·lícita remarcà la seva transcendència preponderant i les conseqüències que se'n deriven, fins al punt que el

nou Codi es limita a definir-la, i li reserva un cos legal per separat.

S'ocupà de les falses indicacions de procedència i de les de crèdit i reputació comercial, nova modalitat aquesta última que simplifica la legislació sobre condecoracions i escuts expressius de proveïdors.

Sobre la jurisdicció, comparà la llei derogada i la vigent, en relació al projecte debatut a l'Assemblea, i al·ludí a les regulacions de diversos països estrangers; es mostrà partidari de la jurisdicció restringida, col·laborant l'element tècnic i intervenint l'Administració. En aquest sentit senyalà l'orientació de la llei actual, encara que indicant els avantatges d'estendre la competència reservada als Tribunals de Madrid als d'aquelles localitats que acreditessin determinat percentatge de sol·licituds de privilegis industrials, podent accionar, representant el Registre, un advocat de l'estat en relació amb l'assessor d'aquell.

Respecte a les patents d'exploració, creu infundada l'alarma que s'havia propagat entre els elements productors, i fa notar que no éssent admeses ara les patents per productes respecte als coneguts i manufacturats mitjançant procediments nous i propis, amb miras a les facultats reservades al Comitè Regulador de la Producció Industrial, el legislador creu, sens dubte, que precisava la protecció de les grans indústries per a l'obtenció de productes coneguts, per co que un dels elements de l'exploració és la tinença de patents. No obstant, indica la conveniència de reglamentar alguns extrems, tals com la publicitat i exhibició de les memòries, establiment de finances, companya de restricció extraordinària en les concessions, que en cap cas podran perjudicar les patents d'invenció en vigor.

S'ocupà dels noms comercials i rètols d'establiments, així com dels agents, i expressà la conveniència d'establir els aclariments que anirà senyalant la pràctica, però mantenint l'estructuració i orientacions del vigent Codi.

Finalment estudià l'organització del Registre, i posà de relleu la seva millora i els propòsits del Govern d'atorgar major desenvolupament en els serveis, llegidats estadístiques que proclamen la necessitat d'instal·lacions àmplies i pròpies. Posà de manifest que el nou Codi ho és de protecció eficaç a la indústria, i es troba en raó directa al seu

descaabellament i abraça respecte d'ell el més optimisme.

La circumstància de haver estat la primera conferència que s'ha donat a Espanya sobre tan interessant matèria i els prestigis que rodegen l'orador, varen atraure les representacions de les principals entitats econòmiques d'aquesta ciutat i caracteritzades personalitats de la indústria, del comerç i del for, així com tots els agents oficials de la Propietat Industrial reconeguts a Barcelona, que rebieren l'eloqüent i documentada labor del senyor Cabello Lapiedra amb grans aplaudiments i manifestacions d'afectuosa simpatia.

Ha celebrat reunió el Consell Superior Bancari

Al local de l'Associació de Banquers de Barcelona va reunir-se diàluns el Consell Superior Bancari, per tal de celebrar l'acostumada reunió mensual.

Hi assistiren els senyors Corral, president; Recasens, vice-president; vocals de la zona del Centre, senyors Joan Manuel Urquijo, Ramon Alvarez Valdés i Pau de Garnica; vocals de la zona nord senyors Pius Vigar-

rons, Vassallo d'Echevarria i Josep Maria Rodríguez; de la nostra zona, el marquès de Cabanes i els senyors Albert Carrion i I. Soler, i actual de secretari el del Consell, senyor Francesc Bernis.

La Junta de l'Associació de Banquers obsequià després els consellers amb un banquet a Miramar, i el comte del Montseny els va oferir a la tarda un te al Palau de les Diputacions.

El senyor Pau de Garnica sortí a la nit cap a la Cort.

Ahí al matí els consellers visitaren l'Exposició, i a la tarda va obsequiar-los l'alcalde baró de Viver amb un te al Palau de la Ciutat, a l'Exposició.

Al vespre el Consell va obsequiar amb un sopar íntim la Junta de l'Associació de Banquers, a l'Hotel del Sol, i avui el president de l'Associació de Banquers, marquès de Cabanes, els oferirà al Consell, amb caràcter particular, un dinar a La Rosaleda.

Al vespre tornaran a les seves distintes procedències la major part dels consellers.

BANCA MARSANS, S. A.

VALORS - CUPONS - GIRS - CANVI

Rambla de Canaletes, 2 i 4 BARCELONA

NEGOCIEM ELS CUPONS Venciment 1 de desembre vinent (mentre el seu líquid import ens sigui conegut)

GIRS DE VIATGE en dòlars i lliures Pagadors a qualsevol Banc de totes les places del món i d'acceptació corrent als Hotels i Grans Magatzems

CAMBRA CUIRASSADA amb compartiments de lloguer, des de 22 pts. anuals

Direcció telefònica: Apartat de Correus núm. 1 MARSANSBANK Teléfon 16552

Viatges Marsans, S. A. Bitllets de ferrocarril - Passatges marítims i aeris

Excursions

El mercat suís del carbó

Basilea. — La importació de combustibles minerals a Suïssa ascendí, en 1928, a 3.029.000 tones, contra 2.997.000 tones en 1927. Els principals proveïdors foren: Alemanya, 1.256.000 tones; França i el país del Sarre, 1.081.000 tones; Holanda, 211.000 tones; Bèlgica, 178.000 tones; Gran Bretanya, 176.000 tones; i Polònia, 117.000 tones.

ANUNCIS MERCANTILS

BANCA ARNUS

Successoria d'Evarist Arnus

Com sigui que la junta general ordinària de senyors accionistes, celebrada el dia d'avui, ha acordat el pagament d'un dividend actiu de 9 per 100 sobre el capital social, en concepte de beneficis de l'exercici 1928-1929, des del dia de demà es procedirà al pagament del dit dividend contra lliurament del cupó número 19, amb deducció dels impostos legals, tots els dies feiners, a les oficines d'aquesta Banca.

Barcelona, 18 de novembre de 1929. — La D. recollí.

R. CAPELL MALALTIES DEL RECTE I ANUS HEMORROIDES

Tractaments especials no operatoris, no dolorosos. Balneari, 40, de la Rambla

BANC DE CATALUNYA

Table with financial data for BANC DE CATALUNYA, including sections for MADRID, LONDRES, and BORSES ESTRANGERES.

BORSES ESTRANGERES

Table with financial data for BORSES ESTRANGERES, including sections for PARIS and ZURICH.

ANUNCIS MERCANTILS

Basilea. — La importació de combustibles minerals a Suïssa ascendí, en 1928, a 3.029.000 tones, contra 2.997.000 tones en 1927.

ANUNCIS MERCANTILS

Basilea. — La importació de combustibles minerals a Suïssa ascendí, en 1928, a 3.029.000 tones, contra 2.997.000 tones en 1927.

BANCA ARNUS

Successoria d'Evarist Arnus

Com sigui que la junta general ordinària de senyors accionistes, celebrada el dia d'avui, ha acordat el pagament d'un dividend actiu de 9 per 100 sobre el capital social, en concepte de beneficis de l'exercici 1928-1929, des del dia de demà es procedirà al pagament del dit dividend contra lliurament del cupó número 19, amb deducció dels impostos legals, tots els dies feiners, a les oficines d'aquesta Banca.

Barcelona, 18 de novembre de 1929. — La D. recollí.

BORSA DE BARCELONA VALORS A TERME

Table with financial data for BORSA DE BARCELONA, including sections for Borsal matí, Borsal tarda, and Borsal vespre.

COMPTAT: Valors encara no comprats en el Buitlletí Oficial

Table with financial data for COMPTAT, including sections for Barcelona Traction and Comp. General del Euro.

DADES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES PADROSA

Table with financial data for DADES FACILITADES, including sections for CEREALS, MONGETES, ALTRES GENERES, and FARINES.

MANCOMUNITAT, DIPUTACIO I AJUNTAMENTS

Table with financial data for MANCOMUNITAT, DIPUTACIO I AJUNTAMENTS, including sections for Mancomunitat 1914, Oblig. Prov. 6%, and Diputacions velles.

DEUTES DE L'ESTAT

Table with financial data for DEUTES DE L'ESTAT, including sections for Interior 4%, Exterior 4%, and Amor. 1920 5%.

DIVERSOS

Table with financial data for DIVERSOS, including sections for Port Barce. 1905, Mollis, and Evellia.

BORES DE L'OR

Table with financial data for BORES DE L'OR, including sections for Alfons, Isabel, and Unions.

DIVISYS

Table with financial data for DIVISYS, including sections for Francs, Suïssos, and Liras.

BORESA PARIS

Table with financial data for BORESA PARIS, including sections for London, París, and Valparaíso.

MANCOMUNITAT, DIPUTACIO I AJUNTAMENTS

Table with financial data for MANCOMUNITAT, DIPUTACIO I AJUNTAMENTS, including sections for Mancomunitat 1914, Oblig. Prov. 6%, and Diputacions velles.

DEUTES DE L'ESTAT

Table with financial data for DEUTES DE L'ESTAT, including sections for Interior 4%, Exterior 4%, and Amor. 1920 5%.

DIVERSOS

Table with financial data for DIVERSOS, including sections for Port Barce. 1905, Mollis, and Evellia.

BORES DE L'OR

Table with financial data for BORES DE L'OR, including sections for Alfons, Isabel, and Unions.

DIVISYS

Table with financial data for DIVISYS, including sections for Francs, Suïssos, and Liras.

BORESA PARIS

Table with financial data for BORESA PARIS, including sections for London, París, and Valparaíso.

MANCOMUNITAT, DIPUTACIO I AJUNTAMENTS

Table with financial data for MANCOMUNITAT, DIPUTACIO I AJUNTAMENTS, including sections for Mancomunitat 1914, Oblig. Prov. 6%, and Diputacions velles.

DEUTES DE L'ESTAT

Table with financial data for DEUTES DE L'ESTAT, including sections for Interior 4%, Exterior 4%, and Amor. 1920 5%.

DIVERSOS

Table with financial data for DIVERSOS, including sections for Port Barce. 1905, Mollis, and Evellia.

BORES DE L'OR

Table with financial data for BORES DE L'OR, including sections for Alfons, Isabel, and Unions.

DIVISYS

Table with financial data for DIVISYS, including sections for Francs, Suïssos, and Liras.

BORESA PARIS

Table with financial data for BORESA PARIS, including sections for London, París, and Valparaíso.

Els teatres

NOTES DECILOSES

VINYES

L'Associació Obrera de Teatre i la revista "Ideari" s'han posat d'acord per tal de duplicar conjuntament a terme l'homenatge que tenien preparat i distintament, a l'insigne dramaturg Ramon Vinyes, amb motiu del seu viatge a Colòmbia.

Aquest acte consistirà en un cafè d'honor, que tindrà lloc el vinent dissabte, dia 23, a dos quarts d'onze de la nit, al cafè Olympia.

Cal fer remarcar les moltes simpaties que té En Vinyes arreu de Catalunya, car tan sols publicada la primera nota anunciant l'homenatge ja s'han rebut nombroses adhesions de centres culturals de tot Catalunya, com també de personalitats rellevants dintre les nostres lletres.

Per a recollir el tiquet es pot anar a la Secretaria de l'Associació Obrera de Teatre (Al

Les adhesions hauran d'esser tramessas a la Secretaria de l'Associació, abans de diassabte.

TEATRE GOYA

Com sigui que Elena Jordi no pot desatendre crites amables indicacions rebudes per tal que intercali en la seva brillant actuació en aquest teatre, algunes representacions en llengua castellana de les obres a les quals deu tot el seu prestigi d'actriu, i que tantes ovacions li valgueren durant la seva afonudada actuació a Madrid, l'Empresa d'aquest teatre ha disposat, per a divendres vinent, la representació de la joguina còmica en tres actes, dels celebrats autors

da i Vicents Lleó, "La prest-
denta".

dubte, l'exit assolit amb moltes de l'estrena d'aquest famós vodevil, puix encara no ha pogut ésser igualada la seva labor artística en interpretar la deliciosa "Gobette".

NOVETATS

"L'auca d'En Patufet"

Totes les gessions d'Espectacles per a Infants que se celebren al Teatre Novetats els dijous i els diumenges a les tardes es veuen extraordinàriament concorregudes.

Per què? Senzillament, perquè s'hi representa "L'auca d'En Patufet", la reeixida obra de Folch i Torres, i els infants saben que passaran una tarda deliciosa, i que s'entusiasmaran amb les simpatiques entremaliadures del seu benivolunt amic.

Es tanta la popularitat que té a hores d'ara la darrera producció del prestigiós comedígraf per a Infants, que són molts els col·legis que assisteixen en corporació a les representacions de "L'auca d'En Patufet", del Novel·tats.

TALIA

L'obra del día

"La presonera" és sens dubte l'obra cèntrica actualment a Barcelona i així ho proclama el públic omplint diàriament el formós teatre del Paral·lel i prement amb grans ovacions la gran labor dels artistes que prenen part en la famosa producció de Bourdet.

"La presonera" és una obra de les més atrevides que s'han portat al teatre, i comença a interessar des de les primeres escenes.

Si a això hi afegim que Assumpció Casals, Visita López i tots els que interpreten la difícil i suggestiva obra broden llurs respectius papers, tindrem explicades les causes per què el

preferències aquest teatre, fins al punt d'esgotar el taquillaige diàriament.

S'activen els assaigs de la grandiosa obra de Manuel Pontdevila "La dona verge", que serà reprisa dissabte a la tarda.

OLYMPIA
Debut

dels clowns Germans Albano

A l'Olympia aquesta nit debutaran els famosos clowns Germans Albano, que fa vuit anys que no han estat a Barcelona.

A l'Olympia tampoc han actuat mai, malgrat de què en totes les temporades que s'hi han celebrat s'havia pensat portar-los, però mai tenien data lliure per a poder venir a complaure i delectar el seu públic favorit.

Ben conegut és, doncs, de Barcelona l'art i gràcia d'aquests privilegiats artistes de Ciro.

Vénen a renovar, doncs, els aplaudiments, que no seran més que una continuació dels d'antany.

Bevinguts siguin, ja que l'adquisició de l'Empresa actual de l'Olympia ha tingut la

